

tjak og meiningar

Bjarki Højgaard hevur verið iðin tjóðveldismaður heilt frá ungdomsárum. Hann var eisini við at stovna Unga Tjóðveldið fyrri tjúgu árum síðani, men nú setir hann eitt stórt spurnartekin við, um tey fólk, sum í dag standa á odda í Tjóðveldisflokkinum eru fýr fyrri at lyfta arvin eftir teimum gomlu undangongufólkunum.

— Lat meg siga tað soleiðis. Allar góðar kreftir bæði innan Tjóðveldisflokkinn og Javnaðarflokkinn, sum hava verið við til at stovna hesar flokkar, hava upprunaliga verið hugsjónarmenn. Tað ivist eg ikki í. P.M. Dam og Erlendur Patursson hava verið kapasitetar hvørs líkar tíværri ikki finnst í dag. Sum frálíður — nú tósi eg um Tjóðveldisflokkinn — eru røddirnar viknaðar, sum áður róptu upp um sjálvstýri og egið vald á hesum klettum. Onnur smá mál hava stungið seg inn ímillum tey upprunaligu stevnumiðini. Og teir sum nú taka eftir teimum gomlu, eru ikki fýr fyrri at lyfta arvin eftir teimum. Teir lata seg velja inn í allar møguligar samgongur og nevndir. Teir gerast breyðpolitikkarar, sum einans hugsa um at verða valdir aftur. Gjógvin niður til veljaran gerst størri og størri og áhugin fyrri politikki so hvørt sum sanna andlit teirra kemur fram, sigur Bjarki Højgaard.

Minkandi áhugi fyrri politikki

Spurdur um hann heldur, at tann minkandi áhugin fyrri politikki stavar frá politikarunum, sigur hann:

— Ja, tað er sjálvsagt. Hvat nyttar tað at engagera seg politiskt, um tað tú hevur at bera fram ikki kemur fram á lögtingspalli, hóast tínir egnu fólkavaldu menn hava játtað at gera hetta? Eg havi sjálvur slitið minar barnaskógvar í politiskum ungmannafelagi, har vit lögdu ymisk mál fyrri okkara fólkavaldu lögtingsmenn. Ikki eitt av teimum varð lagt fram í Løgtinginum, hóast teir sótu og nikkaðu so pent á hverjum fundi hjá okkum, tí vit blivu jú potentiellir veljarar einaferð. Og hyggja vit eftir hvar ið teir lögtingsmenn og landsstýrismenn innan Tjóðveldisflokkinn koma, so hevur eingin av teimum nakrantíð verið limur í Unga Tjóðveldinum. Teir verða rekrutteraðir alla møguliga aðrastaðni frá.

Loysingamaður til mín doyggjandi dag

Men eg tori ikki at taka loysing við teirri manning vit hava í dag. Nú eru bert breyðpolitikkarar eftir í Tjóðveldisflokkinum, sum ikki eru fýr fyrri at lyfta arvin eftir teimum gomlu, sigur Bjarki Højgaard, tjóðveldismaður. Tað var Bjarki, sum var við at stovna Unga Tjóðveldið fyrri 20 árum síðani.

Hvussu skal ein ungur tjóðveldismaður tá hava áhuga at gera eitt arbeiði innan ein slikan flokk. Og taka vit ungdomin sum heild, so er áhugin fyrri politikki ógvuliga litil. Ti eingin litur longur á ein fólkavaldan lögtingsmann. Ein líkasæla hevur breitt seg út ímillum ungdomin, og tað má vera ein smeitur fyrri okkara

sovnevnda demokrati, sigur hann.

— Kann tað so vera líka mikið hvørt ið situr í einum landsstýri?

— Av øllum illum vil eg heldur hava tjóðveldismenn og javnaðarmenn at sita har. Annars er svarið ja.

— Gera okkara fólkavaldu so onga nyttu?

— Fyri tað fyrsta, so vil

eg koma við hesum pástandi: Eingin politikkarar «føðir» eitt hugskot av sær sjálvum. Hugskotið kemur av gøtuni. Hann mætir onkrum floksfelaga antin á fundi ella aðrastaðni. Er tað nakað høpi í uppskotinum og hann metir tað kann tæna honum (og flokkinum), so leggur hann tað fram. Verður tað framt, ja so

fær hann æruna av tí. Verður tað ikki framt, ja so fær onkur annar skuldið fyrri tað. Hyggja vit so okkum um í okkara litla fiskivinnusamfelagi í Atlantshavinum, so er eingin stýring og eingin skipan í tí sum fer fram. Hundrøðals miðjónir eru mistar innan fiskivinnuna, handilsflotan og iðnaðin á landi. Taka vit alivinn-

una, okkara framtíðarvinna, so er heldur ikki har nokur samskipað ætlan gjørd. Taka vit iðnaðin, ja so mugu privatir taka um endan (her hugsi eg um Sundsdepilin), fyrri at fáa ein stýring í lag. Og Føroya Landsstýri í sinum maktarloysi roynir at spennast fót fyrri hesum fyrirkæsemi. Soleiðis kundi eg hildið fram.

Fólkakirkjan — einasta sjálvstýrisuppskotið

Bjarki heldur ikki, at hetta landsstýrið kann sigast at vera nakað sjálvstýrislandsstýri. Einasta sjálvstýrisuppskotið í hesum valskeiðnum er uppskotið um yvirteku av fólkakirkjunum, men hetta varð felt.

Um undirgrundina, sum er eitt sera aktuelt evni sigur Bjarki, at hetta er eitt mál, sum er av alstórum týðningi fyrri okkum. Vit vita, at tann danska stjórnin jú meira ella minni seldi rættin til at útvinna olju úr tí dansku undirgrundini til A.P. Møller einaferð í sekstiarunum, tá ið oljan enn var bilig og tá ið eingin væntaði at finna nakra olju har. Eg haldi at A.P. Møller batalt einar 60.000,- fyrri hesi rættindi. Tann danska stjórnin, sum soleiðis hevur mist allan rættin til sína egnu undirgrund (vit tosa her um Norðsjógvin) í eitt langt áramál, roynir nú at bota um sína dáragerð viðat forða grønlendingum og feroyingum at fáa rættin til sína egnu undirgrund. Her eiga vit at standa sum ein maður og krevja rætt okkara. Men aftur siggja vit her hvussu ið lögtingsmenn — okkara egnu landsmenn — tó ikki tjóðveldismenn og javnaðarmenn — royna at selja út av okkara ognum.

Hernaðarmálið — ein farsa

— Hernaðarmálið er ein farsa. Nato-støðin varð bygd í tí skeiðinum, tá ið P.M. Dam sáli var lögmaður. Eg stóð sjálvur á keiuni tá ið P.M. Dam kom úr Danmark við Tjaldrinum og váttaði frá brúgvaveinginum, at eingin herstöð skuldi byggjast undir hansara stýri, sigur Bjarki Højgaard og heldur fram: Segan sigur okkum nú nakað annað. Eg havi gingið kravgongur fyrri meg, og nú ganga synirnir hjá mær kravgongu fyrri friði niðan til ta somu

